

зи съ истекли най горчивы сълзы: „Изшедъ вонъ плакаса гортъкъ.“ Правда имашъ, о Петре да плачешъ нефтѣшно. Такъ блазѣ на тебе, че, както си пребрѣжалъ да сѧ отречешъ, твой си пребрѣжалъ и да сѧ поклонишъ; ты единъ часъ си стоялъ съ грѣхъ, а си плакалъ презъ сичкыя си животъ. Окамни ные, които сме толкова бѣзи въ съгрѣшаваніето, а толкова забавни въ поклоніето: ные съгрѣшавамъ презъ сичкыя си животъ, а не плачемъ ни единъ часъ.

Нъ азъ отъ поклоніето Петрово разѣмъкамъ че пѣтелътъ попѣ три пѣти, което бѣше знакъ на поклоніето мѣ: и слѣдователно сѫмнало сѧ, Преторътъ (сѫдилището) на Пилата сѧ отворилъ. Твѣкъ отъ кѫщата Каїфова сѧ докарвка вързанъ като осужденикъ Іисусъ; и въ рѣцѣтѣ на свидѣнници, виждатъ въ кѫщъти на Архіеренты злѣ, и въ рѣцѣтѣ на мірмакты виждатъ въ кѫщъти на князьоветки по-злѣ. О несравненно нещастіе Іисусово! нигдѣ не намѣрва прибѣжище и помощъ, отвѣкадѣ презрѣніе и наказаніе. Свидѣнници и мірани, Г-дени и газычници, начальници и слуги, сѫдници и войни, млади и стари, всѣкой чинъ, сичкыятъ народъ го осуждатъ за виновенъ, сичкити го искатъ умрѣлъ, сичкити выкатъ: „Распни, распни єгдѣ“ единъ Баравва, разбойникъ прочутъ, сѧ предпочита отъ некиннія Іисуса, за когото единаква е на всичкыти мыслѣ-та и гласътъ: „Да распнѣтъ сѧ!“ Смайва сѧ отъ толкова гаростъ Пилатъ, и иска да сѧ настани, комъ е вината (прегрѣшеніето) мѣ, заради това: „Народъти, дѣма, и Архіеренти тѣ предадохъ менѣ, цо си сторилъ?“ Не Пилате, ты ли си самъ страненъ твѣка въ Йерусалимъ, и не знаешъ, цо е сторилъ той-зи Назореанинъ? „Какво си сторилъ?“ Азъ да ти кажѫ: Слѣпъ е просвѣтилъ, прокаженны е очистилъ, разслабленны е исправилъ, мъртви е вскрѣсалъ, гладни люди е нахранилъ, дѣши заблуденни е научилъ; тамъ мѣ е вината. „Какво си сторилъ?“ Попытай хората, които зачуденни слушатъ неговата Божественна проповѣдъ: попытай единъ Самарянинъ, които съ една негова речъ отъ блудница е станала дѣва: единъ Магдалининъ, които отъ грѣшница е станжла Япостолъ: Единъ Закхеемъ, който отъ лихомиенъ е станжъ милостиивъ: Единъ Матдея, който отъ Мътаръ е станжъ Евангелистъ: Попытай единъ Лазара, който живѣе още, и когото има четири дена отъ какъ го е вскрѣсалъ четверодневенъ: попытай отроциты Йерусалимски, които го посрещнѫхъ съ каia, и вѣтки, и пѣахъ: „Wсѧнна.“ „Какво си сторилъ?“ Яко бы было